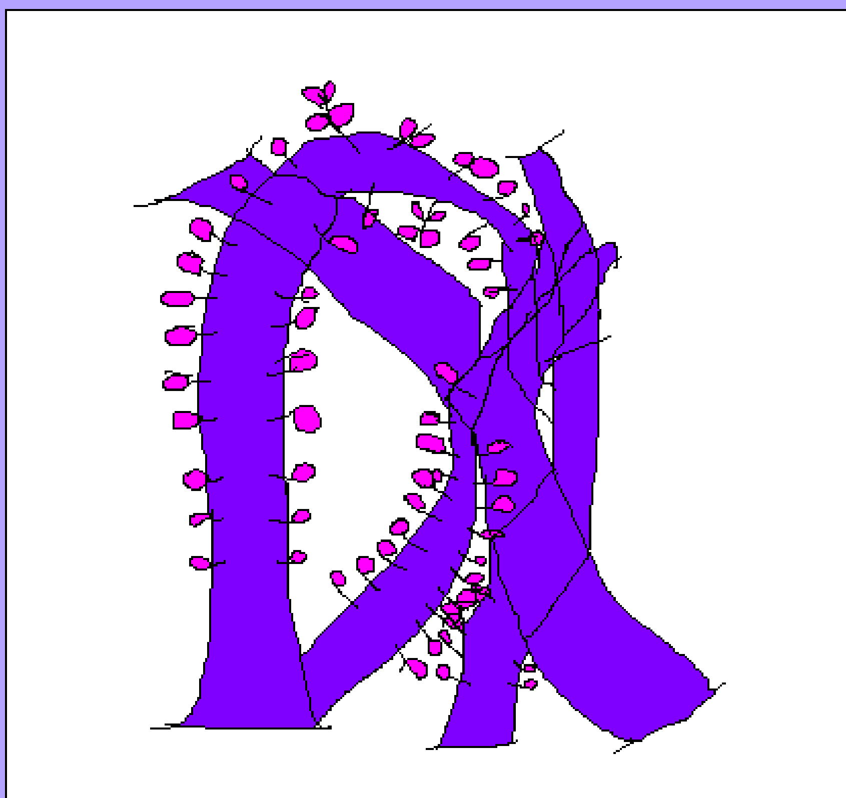
NICO DI SAVOYA

Primul om pe Venus

NICO DI SAVOYA

PRIMUL OM PE VENUS

2010

Este cel mai frumos apus pe care eu l-am văzut de când am ajuns pe Venus.

Cele trei luni la distanțe asimetrice între ele, cu dimensiuni diferite, creează un tablou inedit. De când am ajuns aici pe planetă, totul s-a derulat cu viteză și nu am avut ocazia să admir mai mult de 8 apusuri (acesta este apusul numărul 9), din păcate nu am avut timpul necesar. Însă acum mi-am facut timp. Stau pe terasa micuței vile în formă de tetraedru de culoarea vișinei, care din când în când se învârte încet. Am fost plăcut impresionat când mi-a fost donată, după o lună de când am ajuns aici. După ce am intrat în ea , am simțit o mică senzație de mișcare. Primul meu gând a fost: ESTE CUTREMUR?

Sinele meu superior m-a liniștit și mi-a explicat despre sistemul de locuințe care se învârt după soare, vreau să zic la propriu. În fine, acum admir culorile incredibil de frumoase ale cerului, diferite nuanțe de mov, verde și galben strălucitor care se unduiesc pe cer, creând o imagine spectaculoasă. Poate ați crezut că admir singur acest apus; v-ați înșelat. În urmă cu trei luni am cunoscut-o pe ea. De fapt, aici o lună reprezintă 28 de rotații ale lui Venus.

Și, cum spuneam, sunt într-o companie plăcută. Am avut norocul să-mi întâlnesc perechea geamănă tocmai aici, pe Venus. Cred că vă întrebați cum arată această femeie. Ei bine, are formă umanoidă, are 2,69 cm, ochii de culoarea smaraldului, pielea de culoarea aramei care strălucește. Buzele ei au o nuanță de portocaliu fără să folosească ruj. Părul ei este lung, îl ține împletit în mai multe cozi și este roz trandafiriu. Pe lângă faptul că este frumoasă, este deșteaptă și evoluată din punct de vedere spiritual. Ea m-a ajutat să învăț limba venusiană în doar câteva minute. A pus mâinile pe capul meu și am simțit cum un flux electric mi-a intrat prin ceakra a 7-a. A fost o senzație neobișnuită, dar suportabilă, oricum o metodă ultra rapidă de a învăța o limbă străină.

Am uitat să vă spun că o cheamă Eema pe frumoasa mea. Ea mi-a explicat că, de fapt, eu știam limba din altă viață și ea doar m-a ajutat să mi-o reamintesc. Limba oficială venusiană este plină de vocale, de aceea, cel care vorbește pare că interpretează un cântec. Există și mai multe dialecte aici pe Venus, dar eu prefer limba oficială. Oricum, mă pot înțelege foarte bine în aceasta limbă și cu alte specii, cu străinii veniți din spațiu.

Viața aici este interesantă, totul este diferit, de la arhitectură, tradiții, obiceiuri, mâncare și modul cum sunt întâmpinați călătorii galactici și intergalactici. Urarea cu care am fost întâmpinat a fost: bine ai venit acasă, spusă în limba română cu cel mai bun accent. Apoi, am fost condus de un grup de fete venusiene frumoase până la un hotel care levita la doar 2 m de pământ. Am intrat în hotel și, ce să văd înăuntru?, era reprodusă o porțiune din jungla ecuatorială. Din loc în loc puteai vedea mici cușete de dormit chiar în copaci, în stilul căsuței făcute de Tarzan lui Jane. Este inutil să spun despre celelalte servicii oferite de hotel. Așa cum poate ați presupus deja, fiecare client era tratat cu servicii specifice planetei de origine și, în plus, au personal care intuiește preferințele fiecărui client în parte. Dar ce este și mai incredibil este că locatarii acestui hotel sunt cazați absolut gratis!!! Am stat timp de o lună venusiană la acest hotel care se cheamă K1. Apoi am fost întrebat de consiliul intergalactic dacă doresc să mai stau la hotel sau dacă doresc o casă.

Eu, inițial, nu știam ce să răspund, să nu jignesc pe cineva, vă puteți da seama că am văzut destule filme SF în care un banal răspuns putea stârni furia autorităților, iar eu puteam sfârși la închisoare. După câteva minute, am răspuns curajos că doresc o casă mai mică. Atunci, spre surprinderea mea, mi-au aprobat cererea și, de a doua zi, am primit casa pe care am descris-o mai devreme. Normal că și această donație, acest gest de generozitate m-a uimit, dar deja am început să mă obișnuiesc cu ospitalitatea și bunătatea venusienilor.

Acum pot să spun cu mâna pe inimă că această civilizație m-a cucerit. Eu, cel puțin, pot afirma că am reușit să-mi schimb percepția despre ei și nu am întâlnit nici unul care să arate ostilitate, ba din contră, m-au tratat ca pe unul de-al lor. Încet am început și eu să-i îndrăgesc și chiar să simt o dragoste

frățească pentru ei. De fapt, nici nu este greu să-i iubești când ei nu fac altceva decât să iubească necondiționat toate făpturile create de Dumnezeu. Acum cred că ar trebui să știți de ce eu am ales tocmai planeta Venus și ce caut aici.

Eu am fost ales din 10.000 de candidați pentru a face schimburi culturale și comerciale. Poate credeți că eu am capacități paranormale sau alte calități cu care am ieșit în evidență. Nu este adevărat, pur și simplu eu am participat la un concurs care a fost jurisat de venusieni și ei au ales aleatoriu din concurenți. Doar la înscriere a trebuit să întrunim anumite condiții: să fiu bărbat, să am între 20-40 de ani, necăsătorit, aspect fizic plăcut și măcar o încarnare pe Venus. De cum am aflat de concurs nu am crezut prea mult, dar știam că nu am nimic de pierdut. Oricum, duceam o viață banală, nu așa cum am visat când eram adolescent, când eram plin de vise, doream să călătoresc peste mări și țări, să cunosc mulți oameni și multe situații incredibile, care apoi să fie sursa mea de inspirație pentru a scrie multe romane. Evident, romane ”best seller”, care apoi să fie chiar ecranizate. Dar viața nu dorea atunci ca eu să realizez acele lucruri, Dumnezeu îmi pregătise ceva peste așteptările mele. Oricum, chiar dacă cartea mea nu va avea succes, eu voi avea amintiri frumoase și incredibile despre prima mea călătorie pe o planetă și, să nu uit, voi ajunge în cărțile de istorie de pe Terra și Venus.

Oricum, în acest moment nu vreau să mă laud cu asemenea merite, deoarece voi știți că nu sunt cu nimic mai deosebit decât orice terran (poate vă mirați de ce spun terran în loc de pământean). Ei bine, pentru că așa se vorbește aici pe Venus și, cum era de așteptat, m-am molipsit și eu. În momentul acesta deja au venit pe Venus 40.968 de turiști terrani. În trecut, acest număr impresionant ar fi părut de-a dreptul o invazie. Acest lucru puteam spune și despre venusieni dacă ar fi venit pe Terra. Mă bucur că au fost înlăturate barierele de orice fel. Cred că trebuie să menționez și metoda de călătorie dinspre Terra către Venus: ei bine, se formează vortexuri create de venusieni cu ajutorul unor cristale mari de 2 m cu diametrul de 80 cm. Aceste cristale sunt ametiste de o claritate pe care eu nu am întalnit-o la cristalele de ametist de pe Terra. Am înțeles de la venusieni că nu pot crea vortexuri cu o stabilitate mare decât cu cristale care au o claritate apropiată de transparența sticlei. Evident că există și riscuri ca aceste porți stelare numite vortexuri să prezinte și un procent mic de eroare, dar pentru cei dornici de aventură aceste riscuri sunt nesemnificative.

Venirea mea aici, după cum am mai menționat a fost în scopuri culturale și comerciale. Despre schimburi culturale voi scrie mai târziu, acum aș vrea să vorbesc despre schimburile comerciale dintre noi, cei de pe Terra, și venusienii, dar și cu civilizațiile de pe alte planete din constelația noastră. Noi avem resurse naturale: zăcăminte de metale prețioase și semiprețioase și minerale. Din discuțiile mele cu venusienii, schimburile între noi vor fi foarte avantajoase pentru noi, dar deocamdată mai rămân de adăugat mici detalii care nu mă privesc pe mine, ci pe

negustorii de zăcăminte care fixează prețurile. Ce vreau eu să spun este că relațiile comerciale între părți încep să prindă contur. Nu există bani sau alta monedă de schimb, pur și simplu se face un schimb între negustori. Există, deschise zilnic, târguri în genul celor din anumite țări arabe, târguri care se numesc sukuri.

Acum voi scrie despre schimburile culturale. Venusienii nu au așa o mare diversitate de culturi ca noi, ceea ce pe ei i-a încântat foarte mult. Oricum, și civilizația venusiană este interesantă pentru noi, deoarece sunt foarte avansați din punct de vedere spiritual și mai puțin din punct de vedere tehnologic.

Venusienii au o înfățișare nobilă, o ținută zveltă și o blândețe care îi face absolut încântători. De când sunt printre ei am început și eu să mă molipsesc și am început să împrumut din atitudinea lor. Pentru ei, noi suntem precum copiii, neștiutori și neajutorați. Ce este interesant este felul în care ne privesc, ca pe copii lor, cu multă bunăvoință și multă răbdare.

Populația de pe Venus este în jur de 2 miliarde, deci e o densitate nu foarte mare pe km^2, dar ei preferă să planifice bine natalitatea, care este atent monitorizată.

În urmă cu câțiva ani, noi credeam că planeta Venus nu poate fi locuită, datorită temperaturilor mari care erau înregistrate de aparatele de pe Terra. Se pare că ne-am înșelat sau poate am fost înșelați de anumite organizații care au tot încercat să ne facă să credem că noi suntem singurii în tot universul. Evident că acum ni se pare o prostie, cum adică Dumnezeu să creeze un imens Univers și apoi să populeze doar Terra cu fiinte inteligente? Acum îmi vine să râd de naivitatea noastră, cu toată știința noastră destul de dezvoltată să credem așa ceva... Ce este bine e că, în sfârșit, ne-am trezit și, așa cum se spune, niciodată nu este prea târziu.

Aici se fac cursuri pentru dezvoltarea capacităților zise paranormale, pentru călătorii spațiali veniți de pe planete mai puțin evoluate din punct de vedere spiritual, doar la cererea acestora. Și eu am asistat la acest fel de cursuri, deoarece doresc să evoluez. Până acum, am urmat ședințe de dezvoltare a celor 5 simțuri și mi-am accentuat clarcunoașterea și clarvederea (ultimele două le aveam puțin dezvoltate). Avem profesori minunați care discută cu fiecare cursant în parte și metodele lor de predare sunt neobișnuit de simple și ușor de aplicat, încât absolut toți pot ține pasul cu aplicarea celor învățate.

Revenind la aspectul planetei Venus, pot spune că are o climă blândă în emisfera nordică și sudică și ceva mai caldă la centru. Tocmai această climă a făcut posibilă viața și o diversitate de plante și animale care diferă de cele de pe Terra. Copacii sunt de culoarea mov închis cu frunzele roz, sau albaștri cu frunze argintii. Apa este galbenă, dacă este curgătoare sau lila dacă este lac, mare sau ocean. Evident că, în funcție de culoarea cerului sau a plantelor marine, culoarea mărilor și oceanelor poate deveni mov, roșu închis sau chiar ocru. Peștii sunt viu

colorați ca și la noi, dar diferă mult forma, mai bine spus, în marea lor majoritate sunt stil cameleon, și interesant e că aici nu există lanțul trofic, deci animalele nu sunt carnivore, se hrănesc doar cu plante. Și venusienii sunt vegetarieni, se hrănesc cu puțină mâncare nepreparată termic, legume, fructe și semințe. De fapt, doar în procent de 50% folosesc mâncare solidă, în restul timpului se hrănesc cu prana (adică energie divină).

Venusienii au făcut saltul în a 5-a dimensiune în urmă cu 300.000 de ani, de atunci, ei au evoluat la nivel de Creatori, deci ei pot materializa orice doresc, fiind în permanență conectați la nivel conștient cu DUMNEZEU, Creatorul tot Universului văzut și nevăzut .

Noi, terranii, abia am făcut saltul în a 5-a dimensiune și, din punct de vedere al evoluției, suntem la grădiniță, dar acum avem ajutor de la civilizațiile mai avansate din punct de vedere spiritual din galaxia noastră. Acum ne așteaptă un viitor luminos, va fi foarte bine, trebuie doar să permitem să fim ajutați.

Cum stăteam eu liniștit să admir apusul de soare, un sunet plăcut dar insistent îmi strică reveria. Era un fel de video–telefon care se mișca după mine, avea senzor de mișcare și, cum n-am avut ce face, a trebuit să răspund. La telefon era un membru din comisia intergalactică, mai precis de pe steaua Electra, din constelația Pleiade, el mi-a vorbit în numele locuitorilor de pe această stea și de pe steaua Alcyone. M-au invitat pe stelele lor să le vizitez și să le cunosc civilizația. Normal că am acceptat fără să mai stau pe gânduri. Mi-am făcut bagajul și îmi iau și prietena cu mine, acum că mi-am găsit perechea geamănă, nu mai pot sta fără ea. Știu că mă așteaptă experiențe noi și interesante și stele de vizitat. PLEIADE, AȘTEAPTĂ CĂ SOSESC.